

Üç Olmazın Suskusu

– DemirMUTLUGİL · 17 Ocak 2018

denizlerim kurusun yalanım varsa
boğazım kurusun
pera da akordion çalıyordu Anahit
eski yüzlü fotoğraflara
dem vuruyordu yanağa bulaşık rujun kırmızısı,
demlenme vakitlerinin keten örtülerine
dünleştirdi kabuğum,
erguvan emziren yağmurların
üçüncü cemrelerinde
ikindileştirdim...

Saint Antoine da
dilek mumu satıyordu keşişler
şaraplı ekmeklerle kutsanırken aşk
üç kadehi kırıyordu Hristaki pasajının içki evinde
üç olmazın suskusu
külleniyordu cinsiz lambaların kül kedileri,
çıkılacak kavak ararken kör nefsim
kulp takıyordum yalnızlığa,
kutular açarken Pandoralar
hiçleştirdim...

defne yapraklarıyla sarmaşıyordu,
çölü bilmeyen kum balıkları
alkış toplarken bir şarkının reveransları,
bozuk para seslerinden
kahkahalar atıyordu,
hışırtilı etekli kadınlar
çürüğüne tutunmuş diş ağrısıydım
baş ağrısı,düş ağrısı
üzüm çekirdeklerine saklanıyordu sessizliğim
bağır bağır
düşleştirdim...

sokaklarında geziniyordu esrikliğim,

biz olamayan aynuların
parmak izlerini lanetliyordum,
martularımı ezen Őehir hatları vapurlarının
ellerimi saklıyordum,
çapraz ipler dikilmiş gömleklenden
aslalaŐıyordu güncel döngüleri kefaretlere
salgınlaŐıyordu İstanbul mavileri
içimdeki İstanbul bitiyordu
mavileŐiyordum...

Demir Mutlugil